

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžo/52/2015
Identifikačné číslo spisu:	2013200452
Dátum vydania rozhodnutia:	19.10.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2013200452.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a sudcov JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Soni Langovej v právnej veci navrhovateľa: JUDr. Jozef Krško, správca konkurznej podstaty SĽŇAVA, poľnohospodársko-obchodné družstvo Sokolovce, so sídlom 922 31 Sokolovce, Piešťanská 278/108, IČO: 00 208 256, adresa pre doručovanie: JUDr. Jozef Krško, advokát, Prievidza, Hviezdoslavova 3, proti odporcovi: Okresný úrad Piešťany, Krajinská cesta 5053/13, 921 01 Piešťany, za účasti ďalších účastníkov: 1/ Z. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., 2/ N. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu v Trnave č. OPR-A2013/ 00079 zo dňa 29.04.2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 43Sp/42/2013-41 zo dňa 11.11.2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 43Sp/42/2013-41 zo dňa 11.11.2014 **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi a ďalším účastníkom 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trnave potvrdil napadnuté rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu v Trnave číslo: OPR-A2013/ 00079 zo dňa 29. apríla 2013, ktorý ako príslušný orgán rozhodujúci podľa § 5 ods. 2 zák. č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a doplnení zákona NRSR č. 180/1995 z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov, vo veci oprávnených osôb Z. C. a N. Y. proti povinnej osobe SĽŇAVA, poľnohospodársko-obchodné družstvo Sokolovce, rozhodol tak, že im priznal vlastnícke právo k nehnuteľnostiam bližšie označených v predmetnom rozhodnutí, a to každej z podielu 3150/260634 (vl. č. 2) uvedeného v Pkv. č. 175 k.ú. M. 1/2, t.j. 525/86878-in vzhľadom k celku.

Oprávnené osoby - I.U. a spol. spĺňajúce podmienky si uplatnili na Obvodnom pozemkovom úrade v Trnave nárok na navrátenie vlastníctva k pozemkom v kat. úz. M. tvoriacim pasienkové spoločenstvo, zapísaných v Pkv. č. 2, 3, 4 kat. úz. M.. Reštitučným titulom bol prechod pozemkov na štát alebo inú právnickú osobu v dôsledku odňatia bez náhrady postupom podľa zákona SNR č. 81/1949 Zb. SNR o úprave právnych pomerov pasienkového majetku bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných

právnych útvarov, pričom pred prechodom vlastníctva na štát boli vlastníckmi parciel tvoriacich pasienkové spoločenstvo, zapísané vo vl. č. 2 a 3 na strane A, N.U. v podiele 1/1 z čiastky 1223/92919 (vl. č. 3) zapísanej v Pkv. č. 176 a N.U. v podiele 1/1 z čiastky 1223/92919 (vl. č. 3) a z čiastky 3150/260634 (vl. č. 2) zapísanej v Pkv. č. 175 v kat. území M..

Správny orgán s odkazom na § 4 ods. 2 zák. č. 503/2003 Z.z. vyhodnotil ako absolútne neplatný právny úkon kúpnu zmluvu zo dňa 15.03.2004 o prevode bývalých urbárskych pozemkov, (zahŕňajúca aj predmetné pozemky), uzavretú medzi JUDr. Jozefom Krškom, správcom konkurznej podstaty úpadcu Poľnohospodársko-obchodné družstvo SĽŇAVA Sokolovce ako predávajúcim a I. S. ako kupujúcim, vzhľadom na výslovný zákaz previesť pozemok v zmysle zákona odo dňa účinnosti tohto zákona do vlastníctva iného.

Krajský súd konštatoval, že zák. č. 503/2003 Z.z. nadobudol účinnosť 01.01.2004, kúpna zmluva postihnutá absolútnou neplatnosťou pre rozpor s ust. § 4 ods. 2 zák. č. 503/2003 Z.z. bola uzavretá dňa 15.03.2004, lehota na uplatnenie reštitučných nárokov uplynula dňom 31.12.2004. Neobstojí teda tvrdenie konkurzného správcu, že ho nikto neinformoval, že by sa na predmetné pozemky malo vzťahovať obmedzenie v zmysle zák. č. 503/2003 Z.z. ani, že ho nikto neupovedomil o uplatnení reštitučného nároku dňom 06.12.2004. Je povinnosťou konkurzného správcu vykonávať správu majetku s riadnou starostlivosťou, do čoho nepochybne patrí aj oboznamovanie sa s platnou právnou úpravou majúcou vzťah k spravovanému majetku a zabezpečovanie si podkladov majúcich vplyv na možnosti nakladania s týmto majetkom.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľa včas odvolanie. Namietal, že ako správca konkurznej podstaty nemal vedomosť ani žiadnu informáciu o tom, že na predmet prevodu sa vzťahuje zák. č. 503/2003 Z.z. Ako predávajúci a správca konkurznej podstaty postupoval v súlade s ustanoveniami zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov. Na skutočnosť, že ide o pozemky, na ktoré sa môže vzťahovať zákon č. 503/2003 Z.z. správcovi konkurznej podstaty ako predávajúcemu nepredložil nikto žiadny doklad svedčiaci o tom, že predmetné osoby boli odňaté oprávneným osobám bez náhrady postupom podľa zákona SNR č. 81/1949 Sb. Navrhoval, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil a napadnuté rozhodnutie odporcu zrušil.

Odporca vo vyjadrení zo dňa 20.01.2015 k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že na pozemky v kat. území M. bol uplatnený nárok na navrátenie vlastníctva k pozemkom podľa zákona č. 503/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov, je predmetná kúpna zmluva neplatná zo zákona. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Ďalší účastníci 1/ a 2/ sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu, napadnuté rozhodnutie správneho orgánu, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP). Odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250l ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 2 veta prvá OSP), keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle ust. § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 01.07.2016, podľa ktorého sa odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t.j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (O.s.p.).

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého

rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa. V tejto súvislosti je nevyhnutne poukázať i na prejudikáciu v skutkovo totožnej veci, týkajúcej sa iných účastníkov konania, a to rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 10 Sžo/37/2015 zo dňa 30.03.2015 v právnej veci žalobcu JUDr. Jozef Krško, správca konkurznej podstaty SĽŇAVA, poľnohospodársko-obchodné družstvo Sokolovce proti Okresnému úradu Piešťany.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a doplnení zákona NR SR č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej kúpnej zmluvy 15.03.2004) povinná osoba je povinná s pozemkami až do navrátenia vlastníctva k pozemkom oprávnenej osobe nakladať so starostlivosťou riadneho hospodára 14) a nemôže pozemok previesť odo dňa účinnosti tohto zákona do vlastníctva iného; takýto úkon je neplatný. Právo na náhradu škody, ktorú povinná osoba spôsobí oprávnenej osobe porušením týchto povinností, zostáva nedotknuté.

Je vhodné doplniť, že neplatnosť podľa § 4 ods. 2 zákona č. 503/2003 Z.z. má charakter absolútnej neplatnosti právneho úkonu, ktorá nastáva s účinkami ex tunc a na ktorú každý správny orgán i súd prihliadajú ex offo. Právne následky absolútnej neplatnosti vylučujú dôvodnosť námietok navrhovateľa, že išlo o schválený postup správcu konkurznej podstaty pri speňažovaní podstaty. Námietky navrhovateľa sú bez vplyvu na skutočnosť, že išlo o absolútne neplatný právny úkon.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že navrhovateľovi, ktorý nemal úspech v odvolacom konaní nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania. Ďalším účastníkom 1/ a 2/ trovy odvolacieho konania nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.